

Datum: 06.08.2026

Medij: Večernje novosti

Rubrika Beograd

Autori: redakcija

Teme: Vesna Vidović / zamenik gradonačelnika

Napomena:

Površina: 48

Naslov: Nastavak saradnje

Strana: 33

ДЕЛЕГАЦИЈА ИЗ ФУЏИЈЕНА У СТАРОМ ДВОРУ

Наставак сарадње

ДЕЛЕГАЦИЈА кинеске провинције Фуџијен посетила је јуче Стари двор где их је угостила заменица градоначелника Весна Видовић.

Током састанка разговарало се о могућностима за даље јачање размене и сарадње у областима инвестиција, трговине и привреде, као и о значају непосредног повезивања и културне размене.

Како су навели у Граду, посета делегације провинције Фуџијен наставак је добрих односа и контаката који су последњих година додатно интензивирани.

С. К.

Datum: 06.08.2026

Medij: Večernje novosti

Rubrika: Beograd

Autori: B. Borisavljević

Teme: Sekretarijat za obrazovanje i dečju zaštitu

Napomena:

Površina: 294

Naslov: DECA U DVORIŠTU: SAMO PRE PODNE

Strana: 34

ДОЛАЗНОСТ У ВРТИЋИМА ТОКОМ ЛЕТА ОД 30 ДО 40 ОДСТО, РАД ПРИЛАГОЂЕН ВИСОКИМ ТЕМПЕРАТУРАМА

Б. Борисављевић

ТОКОМ летњих месеци у београдским вртићима традиционално бораве знатно мање деце, па се због мање долазности групе спајају, а рад организује у летњем режиму. Међутим, тропски талас који је претходних дана захватио престоницу, са температурама од 40 степени, донео је и додатне мере заштите малишана - од боравка у климатизованим просторијама и појачане хидратације до забране изласка на сунце у најтоплијем делу дана.

Малишани се играју, цртају, имају креативне радионице без физички захтевнијих активности

Према речима Александра Чамагића, секретара за образовање и деčју заштиту, са почетком летњих одмора број деце у вртићима традиционално се значајно смањује.

- Током летњих месе-

ДЕЦА У ДВОРИШТУ САМО ПРЕ ПОДНЕ

Због тропског таласа појачано се води рачуна о хидратацији

Фото Дарко Дозет

Расхлађивање у београдским вртићима организовано је комбинацијом централне климатизације, појединачних клима-уређаја и посебног режима рада. Разлика између спољне и унутрашње температуре не би требало да буде већа од седам степени Целзијуса, док је оптимална температура у просторијама између 24 и 29 степени. Такође, клима-уређаји не смеју да буду усмерени директно ка деци.

Васпитачи и медицинске сестре су потпуно обучени за рад током летњег периода.

ци долазност је око 40 одсто, а у појединим приградским општинама и око 30 одсто - каже Чамагићева. Током лета групе се често спајају, док део васпитача користи годишње одморе, што представља уобичајен режим рада предшколских установа.

Директорка Предшколске установе "Врачар" Јелена Јеленић Јанковић, наводи да су у вртићима у потпуно-

сти поштују препоруке Градског завода за јавно здравље за рад када су температуре високе.

- Малишани у дворишту бораве само пре подне до 10.00, собе се рахлађују док су деца напољу или у трпезарији - каже Јеленић Јанковић. - И активности су прилагођене тако да се деца играју, цртају, имају креативне радионице без неких физички захтевнијих ак-

Прилагођени су и оброци

ТОКОМ летњих месеци мења се и јеловник. Оброци су лакши и прилагођени високим температурама, док се квалитет исхране строго контролише. Чамагићева подсећа да је реч о сложеном систему у којем учествује готово хиљаду запослених, од радника у кухињама до васпитача.

Она додаје да Градски завод редовно контролише припремљене оброке, док све намирнице које улазе у систем морају да поседују одговарајуће анализе акредитованих лабораторија.

- Излазак у двориште није дозвољен од 10 до 16, односно 17 часова, када су температуре највише, па малишани бораве искључиво у затвореним, расхлађеним просторијама - наводи се препорукама ГЗЈЗ. - Посебна пажња посвећена је хидратацији. Васпитачи деци на сваких 15 до 20 минута нуде воду како би се спречила дехидратација. Просторије се интензивно проветравају рано ујутру и у вечерњим сатима, док се током дана спуштају ролетне и навлаче завесе како би се смањило загревање простора.

Васпитачи воде рачуна и о гардероби, па се препоручује лагана одећа од памука или лана, светлих боја и ширег кроја, а деца се по потреби пресвлаче уколико се озноје.

Фото ГО Барајево

Datum: 31.07.2026

Medij: Eko list

Rubrika: Vesti

Autori: redakcija

Teme: Grad Beograd; Sekretarijat za zaštitu životne sredine

Napomena:

Površina: 546

Naslov: IZGRADNJA AKVARIJUMA BEZ PROCENE UTICAJA NA ŽIVOTNU SREDINU SUPROTNJA JE JAVNOM INTERESU

Strana: 22

VESTI

IZGRADNJA AKVARIJUMA BEZ PROCENE UTICAJA NA ŽIVOTNU SREDINU SUPROTNJA JE JAVNOM INTERESU

Park prijateljstva nije prazan prostor koji nema namenu. To je jedan od najvrednijih javnih zelenih prostora Beograda, važan deo identiteta grada i značajan element njegove otpornosti na klimatske promene, navodi se u saopštenju Udruženja građana. Više od 70 organizacija civilnog društva upozorava da je odluka Sekretarijata za zaštitu životne sredine Grada Beograda da ne sprovede procenu uticaja na životnu sredinu za projekat izgradnje „Beogradskog akvarijuma“ suprotna javnom interesu.

Procena uticaja na životnu sredinu predstavlja poslednji raspoloživi mehanizam za sveobuhvatno sagledavanje i sprečavanje negativnih uticaja ovog projekta na životnu sredinu i stanovništvo Beograda. Ukoliko se omogući izdavanje građevinske dozvole bez prethodne studije o proceni uticaja i učešća javnosti u tom postupku, negativne posledice će trpeti priroda i ljudi koji u Beogradu žive.

Planirana izgradnja akvarijuma u Parku prijateljstva nije samo pitanje izgradnje jednog objekta, već pitanje odnosa Beograda prema svojim najvrednijim javnim zelenim površinama, gradskom ekosistemu i uslovima života u Gradu. Reč je o prostoru koji je istovremeno i zona zaštite vodoizvorišta, i nepokretno kulturno dobro, i gradski park, i deo jezgra sistema zelenih površina Grada, u neposrednoj vezi sa ekološki značajnim područjem ušća Save u Dunav i ekološkim koridorima od međunarodnog značaja. Ovaj prostor Beogradu omogućava pijaću vodu, čist vazduh, svežiju klimu, stanište za brojne vrste biljaka i životinja, mesto za rekreaciju, društveni i kulturni život.

Planirana izgradnja u Parku prijateljstva će ovo promeniti. U kojoj meri? To javnosti ostaje nepoznato, jer je Sekretarijat odlučio da ne sprovede procenu uticaja na životnu sredinu.

Pri odlučivanju o potrebi procene uticaja na životnu sredinu Sekretarijat nije na odgovarajući način sagledao kumulativne, odnosno zbirne uticaje akvari-

juma i drugih planiranih objekata na području Parka prijateljstva i Ušća. Na mestu srušenog hotela „Jugoslavija“ planirana je izgradnja stambeno-poslovnog kompleksa koji obuhvata nekoliko objekata, među kojima su i dve kule visine preko 150 metara. Na susednim parcelama planirana je i izgradnja Prirodnjačkog muzeja, Muzeja savremene umetnosti 21. veka i prateće infrastrukture.

Upravo zbog toga nije dovoljno posmatrati akvarijum kao pojedinačni objekat, već je neophodno sagledati ukupne uticaje koje će ovaj i ostali projekti imati na kvalitet života u Gradu uključujući toplotne uslove, pojavu poplava od obilnih kiša, kvalitet vazduha, kvalitet vode u Dunavu, stanište ptica i ostalih životinja na Velikom ratnom ostrvu, kao i na kulturno nasleđe. Planirano presađivanje stabala zbog izgradnje akvarijuma ne garantuje njihovo očuvanje. Posađivanje odraslih, zrelih stabala je kompleksna procedura koja zahteva pripremu stabala u trajanju od jedne do tri vegetacione sezone. Budući da stabla u Parku prijateljstva nisu na ovaj način pripremljena i da je presađivanje planirano tokom leta, postoji velika verovatnoća da presađena stabla neće preživeti.

Pozivamo nadležne organe da u žalbenom postupku uvažavaju iznete argumente, poništavaju osporeno rešenje i obezbede sprovođenje postupka procene uticaja na životnu sredinu za projekat izgradnje „Beogradskog akvarijuma“. ■

Datum: 05.08.2026

Medij: Danas

Rubrika Kultura

Autori: V R. Radosavljević

Teme: Grad Beograd

Napomena:

Površina: 780

Naslov: GILIĆ NE BI ŽELEO POČAST OD ONIH PROTIV KOJIH SE BORIO

Strana: 1,21

Reakcije na odluku Gradske komisije da velikan koji je proslavio našu kinematografiju ne može da bude sahranjen u Aleji zaslužnih građana

GILIĆ NE BI ŽELEO POČAST OD ONIH PROTIV KOJIH SE BORIO

Strana 21

Reakcije na odluku gradske komisije da velikan koji je proslavio našu kinematografiju ne može da bude sahranjen u Aleji zaslužnih građana

Gilić ne bi ni želeo počast ili milost od onih protiv kojih se čitavog života borio

BEOGRAD // Inicijativu Udruženja filmskih umetnika Srbije (UFUS) i porodice reditelja Vlatka Gilića da velikan koji je ušao u istoriju našeg i svetskog filma bude sahranjen u Aleji zaslužnih građana bez ikakvog obrazloženja odbila je gradska Komisija za ocenu opravdanosti ko zaslužuje ovo počasno grobno mesto.

U kratkom odgovoru koji je dostavljen UFUS-u, navodi se sledeće:

„Obaveštavam Vas da je danas, 3.8.2026, održana elektronska sednica Komisije za ocenu opravdanosti za sahranjivanje u Aleji zaslužnih građana na kojoj se odlučivalo o vašem predlogu. Nažalost, nije data saglasnost da se telo sa posmrtnim ostacima Vlatka Gilića sahrani u Aleji zaslužnih građana“.

Osim što nema obrazloženja koje „kriterijume“ gradske vlasti ne ispunjava reditelj koji je, pored vrhunskih domaćih i međunarodnih nagrada po ocenama svetskih kritičara svrstan među 50 najvažnijih filmskih autora 20. veka, uz Hičkoka, Felinija, Bergmana, Tarkovskog, Kurosavu... u ovom odgovoru se ne navodi ni ko su članovi komisije koja je odlučivala, da li je to bila njihova odluka, ili je „presudu“ doneo gradonačelnik, koji po novim zakonskim odredbama od aprila 2024. bira članove komisije.

Vlatko Gilić je preminuo 31. jula u 92. godini, a na njegove neosporne zasluge što su naš film i kultura uvaženi u svetskim okvirima, kao i na činjenicu da je dobitnik Nacionalnog priznanja za vrhunski doprinos kulturi Republike Srbije, UFUS je podsetio Komisiju u svom dopisu: „Vlatko Gilić je bio jedan od

najznačajnijih i najpriznatijih srpskih i jugoslovenskih filmskih autora, dobitnik Oktobarske nagrade grada Beograda i dobitnik Nacionalnog priznanja za vrhunski doprinos kulturi Republike Srbije.

Njegov međunarodni ugled potvrđuju Srebrni medved na festivalu u Berlinu, višestruki Grand Prix u Oberhausenu, učešće u takmičarskim selekcijama Kanskog festivala, kao i činjenica da je rešenjem američkog NBC-ja svrstan među 50 najvećih reditelja u istoriji svetske kinematografije. Kao profesor emeritus i istaknuti

Vlatko Gilić

Foto: Privatna arhiva

umetnik čija su ostvarenja uvršćena u zbirku Muzeja moderne umetnosti (MoMA) u Njujorku, Gilić je ostavio trajan i neizbrisiv trag u nacionalnoj i svetskoj kulturi, čime u potpunosti ispunjava sve kriterijume za sahranu u Aleji zaslužnih građana. Molimo vas da izadete u susret porodici i Udruženju filmskih umetnika Srbije, i da se pokojni Vlatko Gilić sahrani u Aleji zaslužnih građana na Novom groblju u Beogradu“, naveo je UFUS.

Ali, očigledno je da za ovu komisiju te reference nisu bile dovoljne i da ona ima „svoje kriterijume“, koje za Danas komentarišu njegove kolege i struka.

- Velika je šteta i nepravda što po mišljenju gradskih vlasti, nema mesta za Vlatka Gilića u Aleji

► **Božidar Đurović:** Neoprostiva odluka Komisije za ocenu opravdanosti za sahranjivanje u Aleji zaslužnih građana u skladu je sa Gilićevom jedinstvenom umetničkom sudbinom: da je gotovo pola veka, uprkos izuzetno uzbudljivim i kvalitetnim scenarijima, bio lišen društvene podrške da snimi i jedan jedini kadar

nećeg zanimljivog - Vlatko Gilić se celog svog života gnušao tih provincijskih karijerista, partijskih uhleba i štetočina. Nikada nije želeo da ima ništa sa njima, zbog toga nije ni snimio nijedan film u poslednjih pedeset godina, tako da on nikako ne bi ni želeo počast ili milost od onih protiv kojih se čitavog svog života i borio - objašnjava Srdan Golubović.

Reditelj Darko Bajić takođe podseća da je posle velikog uspeha dva jedina igrana filma Vlatka Gilića u zvaničnoj konkurenciji u Kanu, nagrada i projekcija njegovih

► **Srdan Golubović:** Aleja zaslužnih građana služi pokolenjima za podsećanje na ljude koji su ovu zemlju zadužili, a ne za provincijske političke vucibatine da preko toga vode svoju primitivnu, osvetničku politiku

vlasti čija najviša dostignuća behu Informer, Pink, trovačnice rijaliti programa... Vlatku Giliću njihovo grobno mesto nije ni potrebno, on već počiva u Panteonu najvećih dokumentarista u istoriji svetskog filma, a odgovor umetnika prinuđenih da još uvek žive pod ovom okupacijom može biti samo jedan - bojkot svih kulturnih manifestacija pod patronatom tzv. Gradske vlasti - ističe Vučinić.

Pozorišni reditelj i profesor na Fakultetu savremenih umetnosti u Beogradu, višedecenijski bliski prijatelj Vlatka Gilića, Božidar Đurović takođe podseća na njegovu veliku karijeru, nagrade i priznanja kojima se teško mogu pohvaliti i neki vrlo cenjeni filmski autori kod nas i u svetu, i kaže da ovaj skandal zvuči neverovatno, ali je istinit.

- Očito da je neoprostiva odluka Komisije za ocenu opravdanosti za sahranjivanje u Aleji zaslužnih građana u skladu sa Gilićevom jedinstvenom umetničkom sudbinom - koja nije jedina ali je neponovljiva: da je gotovo pola veka, uprkos izuzetno uzbudljivim i kvalitetnim scenarijima, bio lišen društvene podrške da snimi i jedan jedini kadar. Njegovi filmovi, koji se neuporedivo češće prikazuju u svetu nego u Srbiji, ostaće kao trajna i nezaboravna vrednost svetske i naše kinematografije - kaže Đurović.

Danas je putem mejla od Informativne službe Grada Beograda zatražio informaciju ko su članovi Komisije za ocenu opravdanosti za sahranjivanje u Aleji zaslužnih građana, pošto se njihova imena ne navode na službenom sajtu, što bi po zakonu moralo da bude dostupno javnosti, ali do zaključenja ovog broja nismo dobili odgovor.

R. Radosavljević

► **Srdan Vučinić:** Odgovor umetnika prinuđenih da još uvek žive pod ovom okupacijom može biti samo jedan - bojkot svih kulturnih manifestacija pod patronatom tzv. Gradske vlasti

zaslužnih građana - kaže reditelj Srdan Golubović. - Jer, Aleja zaslužnih građana služi pokolenjima za podsećanje na ljude koji su ovu zemlju zadužili, a ne za provincijske političke vucibatine da preko toga vode svoju primitivnu, osvetničku politiku.

Zbog toga, kako podseća, nije bilo mesta u toj aleji ni za Tomislava Peterneka, ali je bilo za neke drugorazredne režimske zabavljače.

- Ipak, u svemu tome ima

u svetu nagrađivanih kratkih filmova u Muzeju savremene umetnosti Moma u Njujorku, usledila zabrana i decenijama nije snimio nijedan film.

- Sad kada nas je napustio usledila je nova zabrana i nepoštovanje u svetu priznatog reditelja. Da li je to samo nastavak neobrazloženog zaustavljanja kontinuiteta srpske kinematografije koja traje već godinu i po dana? Ovim neargumentovanim zabranama oštećena je srpska kultura a Srbija je ostala uskraćena za dela velikana srpske i svetske kinematografije - navodi Bajić.

Filmski teoretičar, kritičar i pisac Srdan Vučinić smatra da ova skandalozna odluka gradske Komisije nije iznenađenje.

- Taj odgovor je i pravo ogledalo „kulturne politike“ ove

Datum: 06.08.2026

Medij: Kompas

Rubrika: Politika

Autori: redakcija

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 519

Naslov: **ПОРТРЕТ НЕДЕЉЕ - ПОЛИТИКА**

Strana: 15

ПОРТРЕТ НЕДЕЉЕ - ПОЛИТИКА

ЉАЈИЋ НАПУСТИО ЧЕЛО СДПС

Расим Љајић више није председник Социјалдемократске партије Србије (СДПС). Како је Љајић објаснио, због обавеза у ФК Партизан није у могућности да се у потпуности посвети кампањи за предстојеће изборе, па сматра да би „било поштеније да неко други преузме улогу председника у странци“. Љајића ће на месту председника Социјалдемократске партије Србије заменити Југ Радивојевић.

ВУЧИЋ У ПОСЕТИ РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Председник Србије Александар Вучић боравио је у тродневној посети Републици Српској и српским општинама у Федерацији БиХ. Вучић је заједно са председником СНСД-а Милорадом Додиком посетио манастир Рмањ, као и место страдања српских избеглица у бомбардовању 1995. године на Петровачкој цести у селу Јањица код Босанског Петровца. Приликом посете погону фабрике „Јумко“ у Дрвару Вучић је рекао да ће у опрему бити уложено 140.000 евра који ће стићи у наредне две седмице и најавио улагање у тржни центар од милион и по евра. Та-

кође, он је истакао да је Србија до сада издвојила 142 милиона евра за пројекте у Републици Српској и да ће наставити даље да помаже Србе у Српској, али и у Федерацији БиХ.

СРУШЕН МОТЕЛ „ЈЕЗЕРО“ НА ГАЗИВОДАМА

Недавним рушењем мотела „Језеро“ на Газиводама настављен је терор над Србима на Косову и Метохији. Рушење је изведено по налогу предузећа „Ибар-Лепенац“ уз присуство такозване косовске полиције, иако је породица Јакшић против тог предузећа поднела тужбу поводом захтева за рушење. Подсећања ради на језеру Газиводе срушено је 17 објеката, а такозване косовске власти тврде да је реч о бесправној градњи, иако су многи грађани били у судском поступку.

ПОСЕТА ПРЕДСЕДНИКА УЈЕДИЊЕНИХ АРАПСКИХ ЕМИРАТА

Председник Србије Александар Вучић угостио је недавно у Београду председника Уједињених Арапских Емирата шеика Мохамеда бин Заједа Ал Нахјана. Вучић је нагласио да пријатељство Србије и Уједињених Арапских Емирата

данас представља много више од добрих односа између две државе. Председник Србије и шеик Мохамед су се осврнули на резултате остварене током претходних година и разменили мишљења о новим могућностима за даљи развој сарадње. Такође, Вучић је искористио прилику да председнику Уједињених Арапских Емирата представи визију Србије за Специјализовану изложбу ЕХРО 2027.

АПЕЛ ЗА РАЦИОНАЛНУ ПОТРОШЊУ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ

Србија, заједно са земљама региона, суочава се са озбиљним изазовима које доносе дуготрајан топлотни талас, изузетно низак водостај и повећана потрошња електричне енергије. Премијер Србије Ђуро Маџут поручио је недавно да је ситуација у нашем енергетском систему под контролом и да Србија у овом тренутку има довољно електричне енергије. Међутим, скренуо је пажњу да ће наредни дани бити посебно важни и апеловао је на грађане да смање употребу великих потрошача електричне енергије јер ће се тако смањити потреба узимања резерви које Србија има захваљујући хидроелектрани на Дунаву. ■

Datum: 06.08.2026

Medij: Kompas

Rubrika: Intervju

Autori: Goran MITROVIĆ

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 3068

Naslov: ZAPAD GUBI PORODICU I TRADICIJU, SRBIJA IH ČUVA KAO SVOJ IDENTITET

Strana:

КОМПАС
САПМОЯ

ИНТЕРВЈУ

АРНО ГУЈОН

ДИРЕКТОР КАНЦЕЛАРИЈЕ ЗА ЈАВНУ
И КУЛТУРНУ ДИПЛОМАТИЈУ ВЛАДЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Фото: Видоје Манојловић

ЗАПАД ГУБИ ПОРОДИЦУ И ТРАДИЦИЈУ, СРБИЈА ИХ ЧУВА КАО СВОЈ ИДЕНТИТЕТ

Директор Канцеларије за јавну и културну дипломатију о кризи
вредности у Европи, лажном идеализовању иностранства и
аутентичном менталитету српског народа који не подлеже диктату
глобализма

РАЗГОВАРАО: ГОРАН МИТРОВИЋ

Datum: 06.08.2026

Medij: Kompas

Rubrika: Intervju

Autori: Goran MITROVIĆ

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 3068

Naslov: ZAPAD GUBI PORODICU I TRADICIJU, SRBIJA IH ČUVA KAO SVOJ IDENTITET

Strana:

ИНТЕРВЈУ АРНО ГУЈОН

КОМПАС
СЛУШОЈ

Када је пре више од две деценије из родне Француске први пут стигао на Косово и Метохију носећи хуманитарну помоћ, Арно Гујон није могао ни да наслути да ће његов животни и професионални пут остати трајно и нераскидиво везан за судбину српског народа. Оно што је започело као лични, дубоко хумани импулс који га је водио ка оснивању организације „Солидарност за Косово“, током година је прерасло у институционални ангажман на највишем нивоу. Данас, са позиције директора Канцеларије за јавну и културну дипломатију, Гујон води једну другачију, али подједнако комплексну битку – ону за промену наратива и перцепције о Србији у међународној јавности.

У ери у којој глобалну политику често кроје брзе информације, али и дубоко укоренење предрасуде, јавна дипломатија постаје кључно оруђе за позиционирање једне земље. Од Вашингтона и Париза, преко Будимпеште, па све до Токија, Гујон са својим тимом настоји да кроз културу, историјско наслеђе и директан дијалог са доносиоцима одлука прикаже модерну Србију која поштује своју прошлост, али активно учествује у обликовању своје будућности.

За *Српски недељник Компас*, Арно Гујон сумира резултате свог двогодишњег мандата на челу Канцеларије, говори о изазовима са којима се Србија суочава на Западу када брани своје националне интересе, али и о томе како избалансирана спољна политика и економски напредак мењају позицију Београда на светској мапи. Открива нам и шта је кључ у комуникацији са странцима, како види аутентични српски менталитет и због чега је, упркос свим притисцима, уверен да истина о положају Срба на Космету полако, али трајно проналази свој пут.

На челу сте Канцеларије за јавну и културну дипломатију већ две године. Када подвучете црту испод тог периода и свих активности од Америке до Јапана, шта видите као своје највеће постигнуће у борби против дубоко укорених предрасуда о српском народу и Србији?

Највеће постигнуће је боља перцепција Србије и српског народа у свету. Успели смо да отворимо врата дијалога тамо где су дуго постојале предрасуде и да покажемо лице Србије које је истовремено поносно на своје корене и окренуто ка будућности. Током ове две годи-

Када странцима покажете српску културу, њену дубину и трајање, тада се слика о Србији мења природно

не ширили смо причу о Србији од Америке до Кине, од Русије преко Француске, Немачке, Мађарске, Данске, Малте и Јапана. Кроз пројекте на страним језицима организовали смо изложбе и конференције, представили виртуелни музеј који омогућава упознавање са српском културом, реализовали постављање споменика и снимили филмове намењене међународној публици. Недавно сам боравио у Вашингтону где сам учествовао на самиту „Alliance of Sovereign Nations“ који је отворио председник Представничког дома САД Мајк Џонсон. То је била прилика да се глас Србије чује тамо где се обликују глобални наративи и доносе важне одлуке. У свету у ком се раније често говорило о темама које се тичу Србије, а без присуства наших представника, овај сусрет ми је дао

могућност да водим дијалог директно са доносиоцима одлука који желе да чују и разумеју приче о Србији и српском народу. Када отворите простор за разговор, тада предрасуде почињу да уступају место чињеницама. Говорио сам о Косову и Метохији и положају српског народа који тамо живи, као и о енергетској сигурности, технолошком развоју и улози вештачке интелигенције, темама које показују да Србија није само чувар свог наслеђа, већ и активан учесник у обликовању будућности. Разговарао сам такође са конгресменима и представницима „тинк-тенкова“ који су интегрални део процеса разматрања разних питања и утичу на доношење политичких одлука. Они су такође били јако заинтересовани да чују нешто о Србији из другог угла. За ове две године уверио сам се да људи широм света желе да чују и другу страну приче. Када покажете српску културу, њену дубину и трајање, када испричате приче о људима, солидарности и наслеђу које чувамо, тада се слика мења природно. Не преко ноћи, али трајно.

Иза вас је велики број активности. Шта је за вас лично прави показатељ успеха – да ли сама та импресивна статистика реализованих пројеката или стварна промена перцепције о Србији коју они доносе?

Прави показатељ је спој пројеката и промене целокупне слике о Србији након реализације истих. Пројекти су важни. Они представљају конкретан рад којим нешто показујемо свету. Али права вредност мери се тек кроз ефекат који они остављају. Мери се кроз то да ли пројекти мењају поглед, да ли подстичу разумевање и да ли стварају поверење које остаје. Није пресудно колико смо догађаја организовали, већ колико смо људи успели да дотакнемо, колико смо предрасуда разбили и ко-

Datum: 06.08.2026

Medij: Kompas

Rubrika: Intervju

Autori: Goran MITROVIĆ

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 3068

Naslov: ZAPAD GUBI PORODICU I TRADICIJU, SRBIJA IH ČUVA KAO SVOJ IDENTITET

Strana:

ИНТЕРВЈУ АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ

лико смо простора отворили за дијалог. Кроз пројекте се буди интересовање за Србију. Управо у тој вези између дела и утицаја лежи суштина. Пројекти су пут, али промена перцепције је циљ. За ове две године имали смо много активности. Организовали смо у Паризу изложбу „Сусрети са последњим Србима на Косову и Метохији“ фотографкиње Кетрин Купер, која је приказала како изгледа свакодневни живот Срба на КиМ. У плану нам је да у наредном периоду ту изложбу селимо и у друге земље. Почетком јуна смо је поставили у Цириху, следи Ница. Пре извесног времена смо представили дигиталну верзију Мирослављевог јеванђеља, најстаријег сачуваног српског илустрованог рукописа у Краљевској библиотеци у Копенхагену. Прошле године учествовали смо на Међународном конгресу слависта у Паризу који је окупио више од 1.000 стручњака из 45 земаља, обележили смо 100 година проучавања србистике у Француској на престижној Сорбони. У Јапану смо на Експо павиљону у Осаки представили српски виртуелни музеј „Наслеђе Србије“. На Малти смо подигли споменик посвећен трагичном бродолому српских кадета и официра са брода „Ле Поленизијан“ из Првог светског рата,

међу којима је била и Милунка Савић. Споменик је свечано откривен у присуству малтешког министра културе Овена Бониџија и високих представника француске амбасаде. У Будимпешти сам одржао предавање о српско-мађарским односима на угледном Колегијуму „Матијас Корвинус“, који похађа више од 7.800 студената из целог региона. Угостили смо 30 редитеља из 12 земаља и том приликом сам разговарао са њима о важности очувања домаће кинематографије у ери глобализације. У Вашингтону смо организовали Српски филмски фестивал на престижном Америчком филмском институту. Снимили смо серијал о грофу Сави Владиславићу, знаменитом Србину и дипломати, десној руци руског цара Петра Великог, чији је историјски значај оставио трајни траг у односима великих сила. Премијеру филма за руску публику имали смо средином јуна у Санкт Петербургу и она је била веома запажена и посећена. Снимили

смо филм о српско-кинеском пријатељству, са циљем да кроз историјске везе и савремену сарадњу представимо кинеској публици блискост и партнерство два народа. Угостили смо постдипломце са Харварда, младе лидере из Француске који се усавршавају на Институту за политичку обуку у Паризу, као и групу студената мастер студија престижног француског Универзитета Сорбона из Париза који су у Србији боравили у оквиру студијског путовања посвећеног теми „Наслеђе, памћење, идентитет“. Организовали смо долазак новинарских екипа из Француске, Италије, Америке, Русије... Дакле, све то што смо реализовали није само низ активности већ је део једне шире слике и промене начина на који се Србија види и разуме у свету.

Када говоримо о том имиџу у свету, он се не гради у вакууму, већ на њега утиче и унутрашња политичка сцена. Колико на ту слику има утицај актуелна ситуација код нас?

Све то што смо реализовали није само низ активности већ је део једне шире слике о позицији Србије у свету

Актуелна политичка ситуација свакако утиче на перцепцију Србије, јер се слика о једној земљи гради кроз целокупну политичку, културну и медијску слику. Управо ту јавна и културна дипломатија има посебну улогу да кроз континуиран рад, међународну сарадњу и неопосредне контакте са људима из различитих земаља прикаже Србију на прави начин. Јер не можете ни себе ни своју земљу ваљано вредновати уколико стално полазите из осећаја инфериорности или колективне кривице. Самопоуздање једног друштва почива на свести о сопственим вредностима, идентитету и историји. Већем самопоуздању Србије и промени њеног имиџа допринело је и то што је председник Александар Вучић покренуо важне иницијативе и пројекте за очување културе сећања и враћање поноса кроз промовисање родољубља и обележавање заједничких

Слика о једној земљи гради се кроз целокупан политички, културни и медијски оквир

Фото: Видоје Манојловић

Datum: 06.08.2026

Medij: Kompas

Rubrika: Intervju

Autori: Goran MITROVIĆ

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 3068

Naslov: ZAPAD GUBI PORODICU I TRADICIJU, SRBIJA IH ČUVA KAO SVOJ IDENTITET

Strana:

страдања zajedno sa Republikom Srbijom. Mudra i izbalansirana spoljna politika koju predsednik Vucić vodi primećena je i jedinstvena u svetu što nam daje nesrazмерно veći politički značaj u odnosu na samu veličinu naše zemlje. Otvorenost ka saradnji sa različitim regionima sveta omogućila je jačanje veza na svim kontinentima, dok je stabilno poslovno okruženje dodatno pozicioniralo Srbiju kao jednu od najatraktivnijih investicionih destinacija u ovom delu Evrope. Sve to utiče na poboljšanje našeg imidža u svetu.

Ipak, čini se kao da i dalje grešimo u tom procesu. Da li Srbija ume konačno da ispriča svoju priču svetu ili i dalje pravimo neke ključne greške?

Dugo je Srbija bila u poziciji da drugi govore o njoj. Često jednostrano. Od 2012. godine to se značajno promenilo. Međutim, to je proces koji traje, ne treba misliti da je posao završen. Potrebno je da delujemo i proaktivno u plasiranju naših poruka, a ne samo reaktivno, odgovarajući tek kada smo izloženi napadima. Danas se na Zapadu pre svega govori jezikom emocija, zato je važno da naše poruke prenesemo na način koji će ljudi zaista osetiti i razumeti. Priča o Srbiji mora da se gradi kontinuirano, strpljivo i dosledno, kroz ljude, projekte i prisustvo u međunarodnom prostoru.

Хуманитарни рад на Косову и Метохији био је темељ ваше препознатљивости. Када се осврнете на године проведене са људима у енклавама, шта је то искуство најдубље променило у вама као човеку?

Taj rad mi je dao jasan smisao i pravaц u životu. Pre više od 20 godina, od kada sam prvi put kročio na tlo Kosova i Метохије и изблиза видео како људи

Фото: Видоје Манојловић

Важно је да наше поруке пренесемо на начин који ће људи у свету заиста осетити и разумети

Datum: 06.08.2026

Medij: Kompas

Rubrika: Intervju

Autori: Goran MITROVIĆ

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 3068

Naslov: ZAPAD GUBI PORODICU I TRADICIJU, SRBIJA IH ČUVA KAO SVOJ IDENTITET

Strana:

ИНТЕРВЈУ

Фото: Видоје Манојловић

тамо заправо живе, како подижу своју децу и у каквим условима одрастају нове генерације, како изгледа свакодневица у енклавама окруженим бодљикавом жицом, схватио сам да не могу да останем нем на све то. Зато сам и основао хуманитарну организацију „Солидарност за Косово“, кроз коју смо током протекле две деценије реализовали чак 56 хуманитарних конвоја помоћи. Имамо волонтере из Француске који прелазе по 4.000 километара да би довели помоћ за Србе на КиМ. Обновили смо 54 школе за ђаке, изградиле спортске терене како би деца могла да тренирају и баве се спортом, водимо сваке године децу на море, прошле године су деца долазила у Београд да се упознају са својом престоницом. Поделили смо пластенике, изградиле самоодрживе фарме, фарму крава музара, фабрику за прераду воћа и поврћа, обновили смо медицинске установе и цркве, набавили пољопривредну механизацију, као и стоку и живину за бројне породице. Људи тамо живе од сточарства

и пољопривреде, они су вредни и сами се боре за свој опстанак. Када једној породици поклоните десет коза или једну краву, то је за њих велико весеље. Ако бисте их питали шта им треба, никада не би одговорили да им треба новац или ауто. Увек кажу да им треба трактор, крава, овца... Када видите како се ти људи боре, онда и ви имате жељу да им помогнете. А Срби на КиМ се и те како боре и ретко који народ у Европи би издржао све што они издржавају већ више од две деценије. Зато сам уз њих. За мене су они пример храбрости и достојанства. Један мој пријатељ ме је једном упитао зашто толико помажем Србима, а ја сам му одговорио: „Зато што је моје срце са њима“.

Имате ли утисак да је међународна јавност икада стварно желела да разуме реалан положај Срба на Космету?

Међународна јавност никада није у потпуности разумела положај Срба на Косову и Ме-

тохији. Током претходних деценија, слика која је стварана у великом делу западних медија често није одражавала стварност на терену. Доминирали су наративи који су занемаривали чињенице и свакодневне проблеме са којима се суочава српски народ. Разумевање је изостало не зато што истина није постојала, већ зато што није била довољно истакнута. У време када су се шириле најтеже дезинформације, посебно током деведесетих година и 1999, није било адекватног одговора. Последице тога осећају се и данас. Зато је данас кључно говорити рационално, ослањати се на чињенице и приближити међународној јавности реалан живот Срба кроз конкретне примере, људске приче и истину. Јер тек када се та истина чује и разуме, може се говорити о стварном увиду у њихов положај. Међународна заједница има моћ да заустави све ово што се годинама дешава на КиМ и да врати нормалан живот Србима тамо, људима који не траже ништа више од права да живе,

Datum: 06.08.2026

Medij: Kompas

Rubrika: Intervju

Autori: Goran MITROVIĆ

Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

Napomena:

Površina: 3068

Naslov: ZAPAD GUBI PORODICU I TRADICIJU, SRBIJA IH ČUVA KAO SVOJ IDENTITET

Strana:

раде и остану на својој земљи у миру. То није питање политике, већ питање доследности, одговорности и поштовања сопствених принципа. Ако се позивамо на међународно право и поштовање људских права, онда оно мора да важи за све једнако.

Како одговарате на критике дела јавности да је ваш ангажман политички мотивисан?

Не одговарам. Радим свој посао најбоље што могу и верујем да је то прави показатељ свега.

Постоји ли нешто у српском друштву или менталитету што сте посебно заволели, али и нешто што вам је и даље тешко да разумете?

Одушевљава ме српска традиција! Уживам у празницима које проводим са својом породицом у Србији. За мене, славља и венчања представљају право лице Србије. У Србији сам доживео да вас људи дочекују као најближе, чак и када вас виде први пут. Спремни су да поделе и оно мало што имају, и то не из обавезе, већ из искрене жеље. У енклавама на КиМ сам видео породице које живе веома скромно, али које ће вас угостити као да имају све на свету. То је нешто што не можете да забравите. Гостопримство у Србији није обичај, то је део идентитета. Приметио сам да се на Западу изгубило поштовање традиције, културе и породичних вредности. Тога има више у Србији него на Западу. Овде се више цени заједништво, више се чувају обичаји и више се негује осећај припадности који се преноси са генерације на генерацију. Што се тиче менталитета, мислим да сам се навикао на све па и на „кашњење“. Пре неколико година када је требало да истоваримо један шлепер хуманитарне помоћи на КиМ, звао сам пријатеље да дођу и да помогну. Рекли су ми да долазе за пет минута, а претвори-

ло се у чекање од 30. Тада сам схватио да српских пет минута вреди 30 француских минута. Тако да када ми сада неко каже да се нађемо за пет минута, ја кренем тек за двадесет пет.

Сведоци смо тога да млади људи често идеализују живот на Западу и онда се одлуче на одлазак из земље. Са позиције неког ко је Француз, а изабрао је Србију за свој дом, шта бисте им поручили? Шта је то што Србија има и што је успела да сачува, а што развијене европске земље полако губе?

Миграције су реалност савременог света и са тим изазовом се не суочава само Србија већ и много развијеније земље Европе. Млади одлазе јер верују да ће негде другде имати бољу прилику и то је људски и разумљиво. Нико не напушта своју земљу да би је ослабио,

Наша мудра и избалансирана спољна политика примећена је у свету, што нам даје несразмерно већи политички значај у односу на величину земље

већ да би себи обезбедио бољу будућност. Међутим, често примећујем да у Србији постоји склоност да се идеализује живот на Западу, а да недовољно ценимо оно што имамо у Србији. Када данас погледате многе развијене земље, видећете да оне полако губе осећај безбедности, блискости међу људима и нормалан, опуштен живот. У појединим великим градовима на Западу постоје квартали и паркови у које људи не желе да улазе увече, посебно после осам сати, јер су постали небезбедни. Србија је успела да сачува оно што је најважније. Сачувала је свој дух, своју традицију и осећај си-

гурности. Овде деца могу безбедно да одрастају, људи могу мирно да шетају улицама и кад падне ноћ, као и да живе без сталног страха и тензије. Нисмо увек свесни својих предности, док сопствене недостатке видимо много јасније. Није тамо све тако бело као што се представља, а овде све црно. Зато је важно да младима пружимо реалну слику и живота у иностранству, али и могућности које постоје овде. Ако им покажемо примере људи који су се вратили и успели, ако изградимо атмосферу у којој се рад, знање и труд вреднују, онда можемо постићи да још једном размисле пре него што оду. Србија није остала заробљена у прошлости. Напротив. Србија се развија, модернизује и напредује, а притом није изгубила своју аутентичност. У томе лежи њена највећа снага. Људи овде и даље знају ко су, одакле долазе и куда иду. Уз све то, Србија је задржала и оно што је данас реткост: победнички дух и енергију људи. То се види у спорту, али и у животу. То су људи који желе да раде, граде и стварају и успеју у својој земљи.

Када узмете у обзир све што сте досад урадили – од хуманитарних акција до дипломатије – шта бисте волели да остане уписано као ваша најважнија, трајна оставштина?

Волео бих да моја највећа оставштина буду породице којима смо уз помоћ хуманитарне организације „Солидарност за Косово“ помогли да наставе свој живот на Косову и Метохији, да живе на својој земљи и од свог рада, упркос свим тешкоћама. Ако смо успели да макар једно дете одрасте на свом огњишту, уз свој језик, своју веру и своје корене, онда сав труд има смисла. Такође, волео бих да свет види Србију мојим очима, онакву какву сам је ја упознао: хуману, достојанствену, гостољубиву и пуну људи великог срца. ■

